

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i april 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger samt et barn fra Somalia. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk somali og tilhørende hovedklanen [...], subklanen [...] og subsubklanen [...]. Ansøgeren er muslim af trosretning fra Somalia. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Somalia frygter at blive dræbt af sin familie eller overdraget til al-Shabaab, fordi hun, på trods af at hendes familie var i mod det, indledte et forhold til sin nu afdøde ægtefælle [A].

Ansøgeren har på en række punkter forklaret upræcist om de påberåbte begivenheder forud for indrejsen i Danmark, blandt andet om det arrangerede ægteskab med manden i udlandet, om møderne med [A], herunder at [A] altid var iklædt Niqab ved møder hos veninden [...], om hvorledes ansøgeren blev afsløret af faderen, om fasterens kendskab, da ansøgeren var blevet hentet af faderen i [foråret] 2008, om hvorledes ansøgeren blev skjult efter afsløringen, om mosterens besøg, om [A]s ophold i hjembyen efter afsløringen af hans og ansøgerens forhold, om hvem der var vidner for ansøgeren i forbindelse med indgåelsen af ægteskabet med [A], om ansøgerens opholdstilladelse i Italien, om hendes ophold med [A] i Italien, om ansøgerens Facebook-profil i navnet [...] og om finansieringen af udrejsen.

Hertil kommer resultatet af sprogtesten, hvor det videre er anført i testens konklusion, at ansøgeren vurderes til at manipulere med sit sprog og således imitere en dialekt, der tales i Sydsomalia. Det skal yderligere bemærkes, at det fremgår af ansøgerens Facebook-profil, at hun har studeret i Hargeisa.

Ifølge af brevet af [foråret] 2014 fra de italienske udlændingemyndigheder, er ansøgerens navn ikke kendt af myndighederne, selvom hun har oplyst, at have haft en opholdstilladelse i Italien fra 2008 til 2011.

Da ansøgeren heller ikke for Flygtningenævnet har været i stand til at underbygge det påberåbte asylmotiv, forkaster Flygtningenævnet hendes forklaring herom. Det kan således ikke lægges til grund, at ansøgeren skulle være i konflikt med sin familie i hjemlandet eller al-Shabaab. Ansøgeren fremstår desuden helt uprofileret. Efter ansøgerens egne oplysninger lægges det til grund, at hun har nærtstående familie i hjemlandet.

Det kan herefter ikke lægges til grund, at ansøgeren har været forfulgt ved udrejsen, eller at hun ved en tilbagevenden risikerer forfølgelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1. Endvidere kan det ikke antages, at ansøgeren ved en tilbagevenden skulle være i en reel risiko for at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Nævnet stadfæstede i december 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Uganda. Indrejst i 2012

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren har oplyst at være etnisk muganda, opvokset i [K], Uganda, og kristen af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktive.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Uganda frygter, at hendes familie vil slå hånden af hende, idet de har opdaget, at hun er homoseksuel. Ansøgeren frygter videre overgreb fra tre personer, der har overfaldet hende med slag og spark.

Ansøgeren har til støtte herfor oplyst, at hun i perioden 1998-2003 fik tre børn med den samme mand. Ansøgeren og denne mand boede sammen i perioden 1996-2003. I 2007 arbejdede ansøgeren på et værtshus. På værtshuset kom en gruppe homoseksuelle kvinder, som ansøgeren ikke kendte personligt. Kvinderne foreslog, at ansøgeren havde seksuelt samvær med dem. Ansøgeren overværede seksuelt samvær med to af kvinderne, hvorefter ansøgeren besluttede at blive homoseksuel. Ansøgeren blev herefter kæreste med en kvinde, som hun havde et forhold til i perioden 2007-2011. Den 6. november 2011 blev ansøgeren antastet af tre mænd, mens hun var på arbejde på værtshuset. Mændene var kunder på værtshuset, og ansøgeren havde set dem tidligere, ligesom de kendte hendes fornavn. Ansøgeren afviste mændene, hvorefter de gav udtryk for, at de var trætte af homoseksuelle kvinder. Mændene overfaldt ansøgeren med slag og spark, ligesom de raserede både værtshuset og ansøgerens bolig i baglokalet. Politiet ankom til stedet, men ansøgeren ønskede ikke at tale med dem, idet hun blot ønskede at komme væk.

Flygtningenævnet bemærker, at ansøgeren under sagens behandling har udbygget sin forklaring om, hvordan hun blev homoseksuel væsentligt, i det hun i samtalen med Udlændingestyrelsen har forklaret, at det skete i 2007 på opfordring af nogle lesbiske kunder. Hun har under mødet for nævnet forklaret, at hun allerede under samlivet med sin mand var tiltrukket af kvinder og uden følelser for ham, og hun har endeligt forklaret, at hendes lesbiske forhold i 2007 var med en veninde og kollega efter at de begge havde drukket sig fulde. På forespørgsel har hun ikke nærmere kunne redegøre for, hvad der førte til, at hun blev homoseksuel, eller hvornår det skete. Nævnet bemærker endvidere, at hun ikke under samtalen med Udlændingestyrelsen [i vinteren] 2013 har nævnt, at hun havde en kæreste.

Nævnet har endvidere bemærket, at ansøgeren ikke har kunnet forklare nærmere om det påståede værtshus [C] bar, herunder om varelageret og økonomien. Nævnet finder det påfaldende, at hun efter sin forklaring har kunnet drive stedet i fire år uden problemer med kunder eller myndigheder, selvom hun har forklaret, at nogle kunder var åbenlyst lesbiske, men at hun nu mener sig efterstræbt af myndighederne og almindelige borgere, fordi tre mænd har råbt og øvet vold mod hende som følge af, at hun har nægtet at gå i seng med dem.

Nævnet finder det endvidere påfaldende, at ansøgeren ikke har kunne forklare nærmere om sin flugt, herunder planlægningen og økonomien, at hun ikke kan erindre navnene på de fire piger, hun dels var sammen med i Rwanda dels flygtede sammen med og endelig, at hun forklarer, at hun i de otte måneder hun opholdt sig i Rwanda skjulte sig i en kælder.

Endelig finder nævnet det usandsynligt, at hendes moders hjem, der efter det oplyste ligger 80 til 100 km væk fra værtshuset blev ransaget af andre borgere, som følge af den påståede episode på værtshuset.

Nævnet finder efter en samlet vurdering af det ovenstående, at ansøgerens forklaring er utroværdig i en sådan grad, at den tilsidesættes i sin helhed herunder også forklaringen om, at hun er homoseksuel.

Flygtningenævnet finder herefter, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i konkret og individuel risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1. Ansøgeren findes heller ikke at have sandsynliggjort at være i reel risiko for umenneskelig behandling eller andre forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”